

O. E. B.

Naša kaša.

Naša mati kuhajo kašo,
mlečno kašo, rumeno-belo,
mi jih gledamo veselo —
radi imamo mamó našo.

Dviga se plamen — v piskru je živo . . .
kaša je sladka že zavrela,
z vonjem prijetnim nas prevzela,
mati pa gledajo ljubeznivo:

„Čakajte! Na oknu naj shladi se,
da se tečna skorja napravi!
Francka, po ata —! Sekajo v goščavi!“
— Steče sestra: „Ata, brž, mudi se!“ —

Smólnate roke osnažijo ata
tam, kjer potoček se odteka —
Francka vzame jopič — po smoli diši obleka,
a kaša diši kot cvetna trata.

